

Riksdagen

Uppteckningar vid

EU-nämndens sammanträden

2025/26:48

Fredagen den 26 juni

§ 1 Sysselsättningsfrågor, socialpolitiska frågor, hälso- och sjukvårdsfrågor

samt konsumentfrågor

Statssekreterare Johan Höij

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor 9 mars 2026

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor den 29 juni 2026

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Solen skiner, fåglarna kvittrar och EU-nämnden inleder sitt sammanträde. Vi hälsar statssekreterare Johan Höij med medarbetare hjärtligt välkomna.

Anf. 2 Statssekreterare JOHAN HÖIJ:

Herr ordförande! Jag börjar med en återrapport från rådsmötet för social- och arbetsmarknadsministrar i Bryssel den 9 mars. Sverige företrädde vid mötet av statssekreterare Minna Ljunggren.

Ledamöterna har fått ta del av den skriftliga redogörelsen från rådsmötet. Om ni vill kan jag också ge en kort muntlig rapport eller svara på frågor, om ni har sådana.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till dagordningspunkt 5, Främja rättvis arbetskraftsrörlighet genom moderniserade och förenklade regler för samordning av de sociala trygghetssystemen.

Anf. 4 Statssekreterare JOHAN HÖIJ:

Herr ordförande! Vid Epscorådets möte den 29 juni kommer det att hållas ett åsiktsutbyte med fokus på främjande av arbetskraftens rörlighet genom moderniserade och förenklade regler för samordning av de sociala trygghetssystemen. Bakgrunden till diskussionen är bland annat en kompromiss om revidering av EU:s förordning om samordning av de sociala trygghetssystemen, även känd som 883, som nåddes mellan rådet, Europaparlamentet och kommissionen under våren – närmare tio år efter att förslaget presenterades.

Regelverket syftar till att säkerställa att personer som befinner sig i gränsöverskridande situationer, till exempel arbetar och bor i olika medlemsstater, varken ska hamna mellan stolarna och bli utan ersättning eller få ersättning från flera medlemsstater samtidigt.

Som ledamöterna säkert har noterat finns information om förhandlingarna uppsatt som en övrig fråga på dagordningen.

Slutligt antagande av förordningarna kommer att ske vid en senare tidpunkt. Inför antagandet återkommer regeringen för samråd med EU-nämnden.

Det cypriotiska ordförandeskapet lyfter upp att överenskommelsen innebär en modernisering av regelverket som medför tydligare och rättvisare regler, vilka också främjar arbetskraftens rörlighet. Samtidigt har förändringarna på arbetsmarknaden varit ganska omfattande under den nästan tio år långa förhandlingen.

Åsiktsutbytet förs också mot bakgrund av att kommissionen har aviserat ett kommande paket om rättvis rörlighet för arbetstagare. Det väntas presenteras i september. Ministrarna väntas mot denna bakgrund diskutera hur samarbetet mellan myndigheterna kan stärkas inom ramen för det kommande paketet. Syftet är bland annat att förbättra integrationen på arbetsmarknaden över gränserna inom EU för arbetslösa.

Ordförandeskapet bjuder även in medlemsstaterna att diskutera vilka regler för samordning och social trygghet som kan moderniseras och förenklas ytterligare.

Då går jag över till att samråda om förslaget till svensk ståndpunkt.

Regeringen välkomnar att ordförandeskapet har valt att uppmärksamma hur regler om samordning av medlemsstaternas sociala trygghetssystem kan bidra till att främja arbetskraftens rörlighet inom EU. Effektiva och välfungerande regler kan bidra till att både öka EU:s konkurrenskraft och motverka risken för gränsöverskridande välfärds kriminalitet.

Tydliga och transparenta regler är en förutsättning för att minska osäkerheten för arbetsgivare och för att värna individens behov av social trygghet i gränsöverskridande situationer.

Regeringen anser vidare att det är viktigt att ta vara på digitaliseringens potential inom det sociala trygghetsområdet, bland annat för att motverka risken för gränsöverskridande välfärds kriminalitet.

Regeringens förslag till ståndpunkt återfinns i sin helhet i det underlag som delats med ledamöterna inför sammanträdet.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till dagordningspunkt 7, Det sociala paketet: resultat i fråga om EU:s strategi för fattigdomsbekämpning och vägar för ett effektivt genomförande.

Anf. 6 Statssekreterare JOHAN HÖIJ:

Herr ordförande! Vid Epscorådets möte kommer ett åsiktsutbyte om genomförande av EU:s strategi för att bekämpa fattigdom att äga rum. Det cypriotiska ordförandeskapet bjuder in medlemsstaterna att reflektera över

hur strategin kan genomföras på nationell nivå och hur EU:s fattigdomsmål till 2030 kan nås.

Riksdagen har tagit emot en faktrapomemoria om strategin, som presenterades av kommissionen den 6 maj. Men innan jag går över till att informera om vad regeringen avser att lyfta fram i diskussionen tänker jag ändå säga några ord om innehållet.

Strategin är det första samlade ramverket på EU-nivå för att förebygga och minska fattigdom och social utestängning. Kommissionen understryker att bekämpning av fattigdom är ett gemensamt ansvar som kräver samordnade insatser på alla nivåer. Kommissionens långsiktiga ambition med strategin är att utrota fattigdom i EU till 2050. Medlemsstaterna uppmanas bland annat att säkerställa att det finns nationella ramverk för fattigdomsbekämpning och utveckla samordnade och effektiva strategier på nationell, regional och lokal nivå.

Då går jag över till att samråda om regeringens ståndpunkt. Vid diskussionen om strategin avser regeringen att lyfta fram att arbete och egen försörjning är det främsta sättet att komma ur fattigdom och social utestängning. Fokus behöver därför ligga på att få personer som kan arbeta att gå från bidragsberoende till egen försörjning. Regeringen anser även att det är viktigt med individanpassade och samordnade aktivitetsåtgärder som stöder den enskilde att komma ut i arbetslivet.

Regeringen avser att lyfta fram att ekonomisk tillväxt är det främsta sättet, på ett makroekonomiskt plan, att minska och motverka fattigdom. Åtgärder som stärker ekonomins funktionssätt och verkar tillväxtfrämjande behöver vara en integrerad del av det övergripande arbetet för att minska fattigdom.

Regeringen ställer sig tveksam till den EU-rättsakt som kommissionen har aviserat och som syftar till att stödja aktivering av personer utanför arbetsmarknaden och för att öka jämställdheten mellan kvinnor och män avseende möjligheter på arbetsmarknaden. Regeringen anser att en sådan rättsakt kan ligga utanför EU:s befogenheter på arbetsmarknadsområdet. Regeringen menar också att ett sådant förslag kan gå emot subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Det är även viktigt att medlemsstaternas olika förutsättningar tas i beaktande vid genomförandet av strategin och att fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna respekteras.

Slutligen avser regeringen att lyfta fram exempel på regeringens arbete på området.

Regeringens förslag till ståndpunkt återfinns i sin helhet i det underlag som har delats med ledamöterna inför sammanträdet.

Anf. 7 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Ordförande! Tack, statssekreteraren, för redogörelsen!

Jag vill börja med att säga att regeringens hållning har ett alltför ensidigt fokus på ekonomisk tillväxt, marknadsliberala reformer och att människor ska gå från bidragsberoende till arbete. Jag menar att fattigdom inte kan reduceras till ett individuellt problem och att man bortser från de strukturella orsakerna.

Jag vill förvarna om att jag kommer att vara ganska långrandig.

Fattigdom uppstår inte för att människor saknar incitament för att arbeta. Fattigdom handlar om låga inkomster, osäkra anställningar,

ofrivillig deltid, sjukdom, funktionsnedsättning, boendekostnader och så vidare. Därför borde Sverige välkomna EU:s strategi mot fattigdom under förutsättning att genomförandet präglas av ett tydligt fokus på rättigheter, jämlikhet och social trygghet som bidrar till förbättrade livsvillkor.

Sverige borde också betona att barnfattigdom måste bekämpas med konkreta ekonomiska och sociala reformer. Barn kan aldrig hållas ansvariga för sin familjs ekonomiska situation. Det krävs tillräckliga familjeförmåner, fungerande bostadspolitik, avgiftsfri och ekonomiskt tillgänglig utbildning och fritid och starka offentliga välfärdstjänster.

När det gäller personer med funktionsnedsättning borde Sverige framhålla att fattigdom ofta hänger samman med otillräckligt stöd, diskriminering på arbetsmarknaden och merkostnader i vardagen. Rätten till arbete är viktig men den får inte ersätta rätten till ekonomisk trygghet, tillgänglighet och stöd. Aktiveringsåtgärder måste utformas på ett sådant sätt att de inte är bestraffande.

Jag delar visserligen regeringens synpunkt att arbete kan vara en viktig väg ur fattigdom. Men då måste arbetet ha trygga och rimliga villkor och ge en lön som det går att leva på. I många EU-länder, även Sverige, finns det människor som arbetar men ändå lever i fattigdom. Därför bör Sverige verka för att strategin tydligt kopplas till goda arbetsvillkor, kollektivavtal, starka fackliga rättigheter, jämställdhet och åtgärder mot ofrivillig deltid och osäkra anställningar.

Den svenska ståndpunkten borde inte betona marknadsliberala reformer. Avregleringar, privatiseringar och nedskärningar i välfärden har tvärtom ofta bidragit till ökad ojämlikhet och social utsatthet. En effektiv strategi mot fattigdom bör vila på offentliga investeringar, robust välfärdssystem, sociala rättigheter och omfördelande politik.

Avslutningsvis ska jag säga något om EU-rättsakten om aktivering och jämställda möjligheter som kommissionen aviserat och som statssekreteraren tog upp. Jag håller med om att vi inte ska säga ja till något som hotar den svenska arbetsmarknadsmodellen. Men samtidigt får den svenska arbetsmarknadsmodellen, kollektivavtalen och arbetsmarknadens parter autonomi inte användas som ett generellt argument mot sociala framsteg på EU-nivå.

I stället bör Sverige arbeta för att eventuella EU-initiativ ska stärka rättigheter, jämställdhet och social trygghet samtidigt som nationella modeller och kollektivavtal respekteras. Sverige borde därmed vara lite mer positivt till den aviserade akten och arbeta för att den ska fungera på den svenska arbetsmarknaden.

Anf. 8 ANNA VIKSTRÖM (S):

Ordförande! Tack, statssekreteraren, för föredragningen!

Det finns som kommissionen skriver en flerdimensionell aspekt av fattigdom. Vi socialdemokrater tycker inte att regeringens ståndpunkt speglar en sådan flerdimensionell aspekt. Och vi tror inte att den kommer att leda framåt när det gäller fattigdomen. När det gäller fattigdom i allmänhet tycker vi att den är endimensionell och att den inte har det djup som det här underlaget förtjänar.

I socialutskottet fick vi en föredragning med lite fokus på barnfattigdomen. Bekämpandet av barnfattigdom i EU har stagnerat. Det behövs därmed väldigt aktiva åtgärder för att den ska minska och för att

den inte ska bestå senare i livet och dessutom gå i arv till nästa generation. Att bekämpa barnfattigdom bidrar således till att förebygga fattigdom senare i livet.

Vidare krävs tidiga insatser för att stärka barns välbefinnande. Det lyfts också upp i rådsslutsatserna men är inte något som regeringen har tagit upp.

När det gäller att stödja föräldrarnas deltagande på arbetsmarknaden framgår det av underlaget att väldigt många av de tillfrågade, framför allt kvinnor, anger att bristen på barnomsorg är en hindrande faktor för deltagande på arbetsmarknaden. Det är något som Sverige skulle kunna lyfta upp i diskussionen.

När det gäller åtgärder för att förebygga och minska den ökande psykiska ohälsan hos unga behövs också särskilda åtgärder. Psykisk ohälsa utgör nämligen en risk för minskat deltagande i och fullgörande av utbildning. Det finns också en ökad risk för att det leder till en sämre förmåga att etablera sig på och långsiktigt närvara på arbetsmarknaden. Därför behövs särskilda insatser.

Det behövs också särskilda insatser, också för att personer med funktionsnedsättning ska delta på arbetsmarknaden eller i annan sysselsättning. Det är en del av den bredd som underlaget från EU-kommissionen uppvisar men som vi inte alls ser i regeringens ståndpunkt, som vi tycker är endimensionell.

Anf. 9 MATILDA ERNKRANS (S):

Herr ordförande! Anna föredrog föredömligt våra åsikter när det gäller ståndpunkten i sak. Jag har snarare en fråga om formen.

Regeringen kommer nu till EU-nämnden och tycker att EU-nämnden ska ta ställning till en ståndpunkt där regeringen vill förhålla sig tveksam till en EU-rättsakt som kommissionen har aviserat. Det finns inget underlag till nämnden om rättsakten. Det är dessutom en rättsakt som kommissionen, enligt regeringen själv, har aviserat. Men regeringen är ändå här och ber om EU-nämndens mandat i förväg för att ställa sig tveksam till detta.

Jag tycker att det är en konstig form och tänker att regeringen får komma tillbaka när den aviserade rättsakten har presenterats och det finns ett underlag att ta ställning till.

Det är väldigt svårt, i alla fall ur vårt perspektiv, att veta om vi är tveksamma till detta eller inte när vi ännu inte har förslaget på bordet. Det känns lite som att regeringen kommer och ska ha ett carte blanche, men det är svårt att vara tveksam utan att veta varför och hur. Det är svårt att tycka någonting i sak, utan det handlar mer om formen.

Anf. 10 REBECKA LE MOINE (MP):

Ordförande! Jag tackar statssekreteraren för dragningen.

Även jag från Miljöpartiet ställer mig lite skeptisk till det här. Jag studsar kanske främst på fokuset på ekonomisk tillväxt som svaret på hur man ska kunna ta sig ur fattigdom. Min reflektion är att det känns som en ganska utdaterad slutsats.

Om man tittar på vad som har tagit människor ur fattigdom tidigare ser man att det stämmer att det till stor del har varit den ekonomiska tillväxten. Detta är dock mer sant för extrem fattigdom, inte den typ av fattigdom som

finns inom EU. I Sverige till exempel har bnp ökat sedan 1990, samtidigt som den relativa fattigdomen har ökat.

Studier visar att när avkastningen på kapital är högre än tillväxten tenderar förmögenhet att koncentreras. Det är precis det som har hänt även i Sverige, där vi har sett en koncentration av förmögenhet. Jag tror faktiskt inte att man kommer att komma till rätta med problemet om man håller fast vid samma modeller, som visserligen har funkat tidigare fast i en kontext med extrem fattigdom, och försöker applicera dem inom EU.

Jag tycker också att det finns anledning att ställa sig mer positiv än vad som reflekteras i den här ståndpunkten. Jag tror att det handlar om andra saker än om att fortsätta på det marknadsliberala spåret, som regeringens ståndpunkt vittnar lite grann om. Ur mitt perspektiv handlar det mycket mer om att det behövs sociala reformer. Jag tycker att det finns en del saker som missas och att det är lite väl stort fokus på att fortsätta business as usual.

Jag tänker också att det finns fler incitament att jobba med. En sak som jag skulle vilja tillägga är att Miljöpartiets grundsyn är att människor vill bidra och att det inte bara handlar om att hitta mer incitament.

Frågan är också vad vi i dag anser och betraktar som jobb. Det är måhända något av en filosofisk fråga men i ljuset av AI-revolutionen tror jag att den behöver ställas. Vad är det som beskattas? Är det bara människors tid eller kan det vara andra saker också? Kanske behöver den här diskussionen också föras i ljuset av vad AI kommer att göra och redan har gjort med arbetsmarknaden.

Anf. 11 Statssekreterare JOHAN HÖIJ:

Regeringens ståndpunkt är att egenförsörjning genom arbete är den effektivaste vägen ut ur fattigdom. För att bryta utanförskapet krävs en politik som stärker drivkraften att arbeta, gör det mer lönsamt att gå från bidrag till jobb och förbättrar förutsättningarna för företag att anställa.

I det här ligger också politik som handlar om att individen ska få rätt insatser, stöd och hjälp för att komma ut ur fattigdomen och in på arbetsmarknaden. Dessa ska och måste vara individanpassade.

Jag hörde även barnomsorg nämnas. Det är ett perspektiv som inte minst handlar om kvinnligt arbetskraftsdeltagande. För att man ska kunna gå från bidragsberoende till arbete genom aktiveringsinsatser behöver barnen också ha plats på förskola. Detta är en del av regeringens omfattande bidragsreformer som håller på att rullas ut.

Det nämnda begreppet marknadsliberala reformer handlar om att sänka trösklarna in på arbetsmarknaden, förbättra villkoren för företagen och öka tillväxten i ekonomin. Det är så fler jobb skapas, och det är då fler går över till arbete. När beroendet av bidrag minskar och fler kan stå på egna ben kommer fattigdomen att minska. Det är därför som regeringen prioriterar reformer som stärker arbetslinjen, motverkar långvarigt bidragsberoende och ökar möjligheterna till egenmakt.

Som jag har varit inne på gör vi riktade insatser för dem som står längst från arbetsmarknaden. Naturligtvis måste hänsyn tas till individers olika förutsättningar. En del har funktionsnedsättning, och de behöver ha möjlighet att få rätt stöd och hjälp att komma in på arbetsmarknaden eller in i lämpliga aktiviteter för att komma bort från ett passivt bidragsberoende.

Det som regeringen gör för att motverka de kostnadsökningar som har skett, inte minst till följd av den lågkonjunktur som har satts igång av lite olika skäl, inte minst kriget, är att vidta ett antal kraftfulla åtgärder för att stärka hushållens ekonomi och därmed bekämpa en del av fattigdomen. Det handlar bland annat om att sänka matmomsen, sänka barnomsorgsavgiften, införa elstöd och höja bostadskostnadsgränserna i bostadsbidraget permanent för första gången sedan 1997. Dessa åtgärder kommer att lyftas av regeringen.

När det gäller rättsakten är det viktigt att få sagt att vi inte är emot aktiveringsåtgärdernas inriktning. Detta är en jätteviktig del av arbetet. Anledningen till att vi är skeptiska är att den riskerar att ligga utanför EU:s befogenheter och att den går emot subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Vi kommer att återkomma till hanteringen av ärendet. När vi har fått förslaget i sin helhet kommer vi naturligtvis att presentera det i ansvarigt utskott. Men om vi ska kunna påverka kommissionen behöver arbetet påbörjas tidigt. Vi kan inte vänta.

Anf. 12 ANNA VIKSTRÖM (S):

Tack, statssekreteraren, för svaren!

Vi tycker också att det är viktigt med arbete och egenförsörjning, men den flerdimensionella vy som vi efterlyser måste även fokusera på de problem som finns på arbetsmarknaden i dag.

Vi tog bland annat upp psykisk ohälsa. I det sammanhanget kan jag nämna att regeringens strategi för psykisk hälsa tar upp alla de aspekter som återfinns i fattigdomsstrategin, men regeringen väljer att inte ta upp dem i sin strategi, utan den är fortsatt väldigt endimensionell.

Vi anmäler en avvikande ståndpunkt om detta. Vi vill också fortsatt trycka på att vi inte tycker att vi över huvud taget kan ta ställning till rättsakter som inte ens är framlagda. De borde inte finnas med i det här underlaget, precis som Matilda Ernkrans sa.

Anf. 13 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Jag hade kanske inte förväntat mig något svar, men jag var väldigt tydlig med vad jag tycker att den svenska ståndpunkten borde innehålla i stället för det som den faktiskt innehåller. Jag anmäler därför bara en avvikande ståndpunkt.

Anf. 14 REBECKA LE MOINE (MP):

Ordförande! Jag skulle också vilja anmäla en avvikande ståndpunkt i enlighet med det som jag framförde tidigare. Jag tycker att det är för mycket fokus på gamla analyser som jag själv inte tror kommer att hjälpa situationen.

Anf. 15 MATILDA ERNKRANS (S):

Herr ordförande! Jag hoppas att statssekreteraren ändå kan reda ut formfrågan här. Det är väldigt ovanligt att komma till EU-nämnden i Sveriges riksdag och begära ett mandat för att förhandla om någonting som är aviserat i framtiden – dessutom ett mandat där man också ska tycka saker och ställa sig tveksam. Är det verkligen rimligt?

Anf. 16 Statssekreterare JOHAN HÖIJ:
Skälet är att vi ska kunna påverka kommissionen att gå åt rätt håll i det här tidiga skedet. Det är den enkla förklaringen.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:
Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning, med avvikande ståndpunkter från Vänsterpartiet, Socialdemokraterna och Miljöpartiet.

Vi går vidare till dagordningspunkt 10, Övriga frågor.

Anf. 18 Statssekreterare JOHAN HÖIJ:
Jag har ingenting att kommentera.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:
Vi tackar statssekreteraren så mycket för informationen och för hans medverkan vid dagens sammanträde i EU-nämnden. Jag får önska lycka till i rådet och trevlig helg när det blir dags. Och glad sommar!

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Med oss har vi statssekreterare Johan Davidsson, och vi ger honom ordet för en återrapport.

Anf. 21 Statssekreterare JOHAN DAVIDSSON:

Herr ordförande! Inledningsvis gäller det återrapportering från tidigare möte på bostadsområdet. Ett sådant informellt bostadsministermöte ägde under det cypriotiska ordförandeskapet rum den 11–12 maj i år. Sverige representerades av statsrådet Andreas Carlson. Ni har fått en skriftlig rapport från det informella mötet, men jag svarar gärna på frågor om det skulle finnas sådana.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Vi ser oss om runt bordet och konstaterar att det inte verkar finnas några frågor. Vi tackar så mycket för informationen.

Vi går vidare till rådsdagordningens punkt 8, Slutsatser om bostäder: demografiska förändringar och utformningen av politiken.

Anf. 23 Statssekreterare JOHAN DAVIDSSON:

Herr ordförande! På den här dagordningspunkten är ordförandeskapets ambition att rådet ska anta slutsatser som bygger vidare på kommissionens meddelande om en plan för bostäder till överkomlig kostnad.

Planen presenterades i december förra året och tar avstamp i det som kommissionen beskriver som en bostadskris i Europa. Den syftar till att öka antalet överkomliga bostäder och hjälpa medlemsstaterna att komma till rätta med problem på området. I likhet med kommissionens plan bekräftar slutsatserna att befogenheterna på bostadsområdet ligger hos medlemsstaterna men att kommissionen har en roll att stödja medlemsstaterna.

I de föreslagna slutsatserna uppmuntras medlemsstaterna att beakta en mängd olika problem som identifierats i slutsatserna och att använda sig av det stöd som kommissionen erbjuder vid utvecklandet av nationell politik. I slutsatserna betonas även behovet av data och statistik om förhållandena på bostadsmarknaden.

Slutsatserna innehåller inget som förpliktar Sverige att vidta några åtgärder, och de uppmaningar som riktas till kommissionen bekräftar ett redan pågående arbete.

Regeringens ståndpunkt, som förankrades i civilutskottet i mars i år, är att bostadspolitik först och främst är en fråga för medlemsstaterna att hantera och att befogenhetsfördelningen inom EU inte ska ändras. Vidare är regeringens ståndpunkt att rådsslutsatserna inte ska innehålla initiativ

till kostnadsdrivande förslag inom det bostadspolitikiska området. Det gör de inte heller.

Under förhandlingarna har det varit viktigt för regeringen att det inte genom slutsatserna införs några definitioner av begrepp som regeringen vill hålla öppet för medlemsstaterna att själva besluta om. Det har exempelvis handlat om begrepp som bostäder till överkomlig kostnad respektive ansträngda bostadsmarknader, som regeringen vill behålla handlingsfrihet att definiera nationellt.

Därutöver har det varit viktigt för regeringen att korttidsuthyrning beskrivs på ett mer balanserat sätt som reflekterar att situationen ser väldigt olika ut i olika medlemsstater.

Slutsatserna har under förhandlingarna utökats jämfört med ordförandeskapets ursprungliga förslag. Regeringen har uttryckt stöd för ordförandens försök att hålla slutsatserna kortare men anser att de alltså ligger i linje med svenska ståndpunkter. Regeringen anser därmed att Sverige kan ställa sig bakom de slutliga rådsslutsatserna.

Anf. 24 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Ordförande! Det här har varit uppe några gånger i olika former. Från Vänsterpartiets sida tycker vi att Sverige har bidragit till att vattna ur det ursprungliga förslaget, vilket är väldigt synd.

Vi anmälde en avvikande ståndpunkt när det här var uppe i civilutskottet den 3 mars, och eftersom jag tycker att vi förde fram väldigt viktiga synpunkter i den avvikande ståndpunkten vill jag hänvisa till den.

Anf. 25 KADIR KASIRGA (S):

Herr ordförande! Tack för redogörelsen, statssekreteraren!

Det här ärendet var uppe i civilutskottet den 3 mars. Där anmälde vi en avvikande ståndpunkt. Vi ser nu i rådsslutsatserna att många av våra invändningar har fångats upp men också att delar saknas. Det kan bero på regeringens ställningstaganden i frågan.

Vi tycker fortfarande att regeringen på ett tydligare sätt borde ha välkomnat rådsslutsatsernas betoning när det gäller investeringar i prisvärda bostäder och sociala bostäder. Regeringen borde också ha drivit på för ett ökat europeiskt erfarenhetsutbyte när det gäller hyresgästers ställning och organisering men också i fråga om hur man kan motverka hemlöshet. Vi tycker att regeringen inte har drivit de frågorna utan snarare urvattnat grundförslaget.

Anf. 26 REBECKA LE MOINE (MP):

Ordförande! Även vi från Miljöpartiet anmälde en avvikande ståndpunkt. Vi menar bland annat att regeringen borde välkomna att kommissionen avser att stötta hushåll som är drabbade av energifattigdom och att statsstöd bör kunna ges till överkomliga priser.

Vi har alltså en avvikande ståndpunkt från Miljöpartiet, men det finns delar där vi skulle vilja ansluta till Socialdemokraterna respektive Vänsterpartiet.

Vad gäller Socialdemokraterna vill vi ansluta till det som handlar om att statsstöd ska kunna ges till överkomliga priser, hyresgästers organisering och korttidsuthyrning.

Vad gäller Vänsterpartiet vill vi ansluta till det som handlar om vikten av kooperativt byggande och att det är viktigt att stödja medlemsstaternas arbete för att motverka hemlöshet.

2025/26:48
26 juni

Anf. 27 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON:

Vi noterar det som sägs här och de avvikande meningar som kvarstår från i mars.

Det är bra att det noteras att flera aspekter har fångats upp, som Kadir tar upp här. Det noterar vi särskilt.

Sverige har drivit ett antal frågor, bland annat detta med korttidsuthyrning för att få en mer balanserad skrivning där. I Sverige är det en ganska väl fungerande marknad, där vi utnyttjar det befintliga beståndet bättre genom effektiv korttidsuthyrning på olika sätt. Det gör att vi behöver bygga mindre än annars och får en bättre fungerande turist- och besöksnäring inom Sverige. Det är ett större problem i andra länder, men här har vi lyckats balansera texten så att den fångar upp att det ser olika ut i olika länder.

När det gäller andra frågor som vi ska hantera och diskutera och vara oeniga om i det här parlamentet är regeringens grundläggande inställning till exempel när det gäller synen på investeringsstöd, pengar och hyresreglering att det är här i Sverige vi ska ha de frågorna. Det är därför vi inte vill att EU ska gå in och börja ta initiativ eller komma med regleringar eller rekommendationer. Vi menar att här ska vi fortsätta värna svensk kompetens på bostadsområdet. Det är därför vi inte går längre i den här typen av frågor.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det med avvikande ståndpunkter anmällda från Vänsterpartiet, Socialdemokraterna och Miljöpartiet finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går in på dagordningspunkt 9, Bostadssäkerhet för alla: att tillgodose behoven hos studenter och medelinkomsthushåll.

Anf. 29 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON:

Herr ordförande! Under den här punkten på dagordningen har ordförandeskapet tagit initiativ till ett åsiktsutbyte under rubriken Bostadstrygghet för alla: att bemöta studenters och medelinkomsthushålls behov.

I det diskussionsunderlag som ordförandeskapet har tagit fram för punkten beskrivs att tillgången till lämpliga och trygga bostäder till överkomliga priser har utvecklats till en allt större utmaning runt om i EU. För studenter pekas bristen på bostäder ut som ett allvarligt hinder för högre utbildning. Även medelinkomsttagare anges möta utmaningar när det gäller tillgång till bostäder, särskilt på bostadsmarknader med hög efterfrågan.

Mot den bakgrunden erbjuder ordförandeskapet alltså medlemsstaterna att diskutera dels vilka åtgärder som har visat sig effektiva för att möta utmaningar kring överkomlighet, dels hur medel till investeringar bättre kan mobiliseras för de två utpekade grupperna.

Regeringen ser utbytet som en bra möjlighet att få överblick över hur situationen ser ut i andra medlemsstater och på så sätt bättre förstå deras prioriteringar i pågående och kommande förhandlingar.

När det gäller delen om studentbostäder anser regeringen att den svenska kombinationen av avgiftsfri högre utbildning, vårt studiemedelssystem och studentbostäder med särskilda villkor för utformning och kvarboende i grunden fungerar väl. Regeringen avser att understryka detta för att bidra till kunskapsutbytet och belysa att medlemsstaterna själva är bäst lämpade att avgöra inriktningen för och utformningen av den nationella bostadspolitiken.

När det gäller medelinkomsthushåll är regeringens grundläggande inställning att det är väsentligt att låta marknaden så långt möjligt möta efterfrågan när det handlar om att erbjuda ett utbud av bostäder som motsvarar hushållens behov.

Samtidigt har regeringen vidtagit flera åtgärder för att stötta hushållens efterfrågan som skulle kunna nämnas på mötet. Det handlar exempelvis om obligatoriska hyresgarantier för barnfamiljer, höjd kostnadsgräns för bostadsbidraget, höjt bolånetak och sänkt amorteringskrav samt en lagstadgad möjlighet att erbjuda hyrköp.

För regeringen är det också viktigt att undanröja hinder för nybyggnation som i onödan fördyrar och förlänger byggprocesser. Därutöver anser regeringen att ombyggnation av byggnader som i dag används för andra ändamål kan vara en viktig del i att skapa ett mer flexibelt och hållbart nyttjande av befintliga fastigheter.

Anf. 30 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Ordförande! Tack, statssekreteraren, för föredragningen!

Jag vill börja med studentbostäder. Jag funderar på om det verkligen stämmer som regeringen säger att det i grunden fungerar väl. Det är ju väldigt många orter där det finns stor brist på studentbostäder. Jag bor själv i Uppsala och vet hur svårt studenter har att hitta en bostad. Dessutom är renoveringsbehovet i studentbostadsområdena så stort att det redan har blivit hyreshöjningar i det som har renoverats och kommer att bli stora hyreshöjningar i det som kommer att renoveras.

Det finns alltså stora utmaningar när det gäller att jobba med studentbostäder. Jag har inga förslag på ändringar här, men jag tycker att det är viktigt att regeringen tar till sig de behov som finns när det gäller studentbostäder.

Det fanns tidigare ett särskilt stöd, alltså statliga subventioner, om man byggde studentbostäder. Det togs bort av alliansregeringen. Det är väl ett medskick till både den nuvarande och den kommande regeringen att se över möjligheterna att införa subventioner både för studentbostäder och för andra hyreslägenheter.

Så till något jag vill ändra i regeringens ståndpunkt. Det är i andra stycket, första meningen: "Regeringen anser vidare att det är väsentligt att låta marknaden möta efterfrågan när det handlar om att erbjuda ett utbud av bostäder som motsvarar behov och efterfrågan hos medelinkomsthushåll." Jag tycker att den meningen på något sätt bortser från den svenska allmännyttan och har för stort fokus på marknaden. Vi har en grundlag som säger att en bostad är en rättighet. Ändå har vi många som inte har någon bostad och som inte har råd med de lägenheter som byggs. Därför menar jag att den meningen behöver strykas. Vi kan ta den bostadspolitiska debatten någon annanstans.

Anf. 31 MATILDA ERNKRANS (S):

Herr ordförande! Det här är lite på samma tema. Det är naturligtvis upp till varje medlemsland, men för oss är det alldeles uppenbart att det är möjligt att stimulera även utbudssidan.

Vi hade ju ett investeringsstöd för att öka produktionen av billiga hyresbostäder och studentbostäder. Vi tycker att det är något som alldeles uppenbart har saknats i Sverige under de här fyra åren, så vi vill markera det i en avvikande ståndpunkt. Om vi hade haft chansen i en diskussion med andra i EU-kretsen hade vi lyft fram att det är något som i alla fall vi anser kan vara rimligt att ha med när man pratar om dessa frågor.

Dessutom behöver man hålla koll så att olika regelförenklingar och annat inte gör så att man plötsligt inte erbjuder studentbostäder exempelvis för människor som har funktionsnedsättningar.

Anf. 32 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON:

Herr ordförande! Vi noterar den avvikande ståndpunkten. Men i det sammanhanget vill jag återigen lyfta fram att när det gäller detta med synen på marknaden som nämns i den text som är utskickad till EU-nämnden gav jag lite mer fyllighet kring det synsättet.

Det är regeringens grundläggande inställning att det är väsentligt att låta marknaden så långt möjligt möta efterfrågan när det gäller att erbjuda ett utbud av bostäder som hushållen efterfrågar. Men naturligtvis är det samtidigt så att regeringen både kan och ska ägna sig åt fler åtgärder som förbättrar hushållens möjligheter att efterfråga de bostäder som de vill ha.

Det var i det sammanhanget jag nämnde exempel på sådant som regeringen har gjort och som vi också kan ta upp i det här åsiktsutbytet, exempelvis obligatoriska hyresgarantier för barnfamiljer, höjd kostnadsgräns för bostadsbidraget, höjt bolånetak och sänkt amorteringskrav med mera – hyrköpsmodellen, till exempel. Naturligtvis kommer vi att nämna de sakerna också. Det är naturligtvis inte enbart marknaden.

Regelförenklingar är också det som ska sänka kostnaderna och skapa fler möjligheter än vad som annars är möjligt för att skapa bostäder till just en rimlig kostnad. Detta bara som en kommentar. Men vi noterar de avvikande åsikterna.

När det gäller studentbostäder specifikt och detta med regelförenklingar i relation till exempelvis funktionshinderfrågor, som tas upp här, vill jag framhålla att regeringens förslag om regeländringar på studentbostadsområdet ger effekt utan de här negativa sidoeffekterna. 20 procent av nybyggnation av studentbostäder ska fortfarande vara fullt funktionshinderanpassade, tillgänglighetsanpassade. Detta i kombination med de funktionsbaserade reglerna som Boverket har infört gör att vi nu får ut många fler studentbostäder än vi annars skulle ha fått.

Ett exempel är från Göteborg alldeles nyligen. Där kan det nu byggas 25 procent fler studentbostäder än om vi inte hade gjort de här regeländringarna. Det går alltså att göra regelförenklingar utan att tumma på kraven och möjligheterna från till exempel ett funktionshinderperspektiv.

När det gäller studentbostadsfrågan och studiemedelssystemet i övrigt vill jag nämna det som är unikt för Sverige. Jämfört med andra länder är vårt system relativt generöst. Vi kan kombinera bidrag och lån. Andra

länder har mycket lägre nivåer på stöden och sämre möjligheter att få en stödbostad. Man måste själv sätta pengar i pant och så vidare.

I det avseendet har vi ett hyfsat väl fungerande system. Men det innebär inte att vi slutar att arbeta med frågan. Regelförenklingar är en sådan viktig del.

Anf. 33 MATILDA ERNKRANS (S):
Jag vidhåller vår avvikande ståndpunkt.

Anf. 34 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):
Ordförande! Tack, statssekreteraren, för svaret!
Det är det muntliga ordet som gäller i EU-nämnden, så jag är glad över att statssekreteraren sa att man så långt som möjligt ska låta marknaden möta detta. I underlaget står det inte "så långt som möjligt". Det muntliga är mycket bättre än det skriftliga. Det tackar jag för.

Jag kvarstår dock vid vår ståndpunkt att detta borde strykas helt. Jag ansluter mig också till den socialdemokratiska avvikande ståndpunkten.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:
Med en avvikande ståndpunkt från Vänsterpartiet och en från Vänsterpartiet och Socialdemokraterna tillsammans konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Med det tackar vi statssekreteraren med medarbetare för deltagande vid dagens sammanträde. Vi önskar er lycka till på rådet, trevlig helg och glad sommar och allt sådant som man kan behöva önska så här års.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Med oss har vi statssekreterare Katarina Lundahl med medarbetare. Hjärtligt välkomna till EU-nämnden!

Vi börjar med en återrapport.

Anf. 37 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

Ordförande! Jag har inget mer att tillägga än den skriftliga rapportering som nämnden har fått för föregående rådsmöte.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi rör oss vidare till dagordningspunkt 3, Den europeiska planeringsterminen 2026.

Anf. 39 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

När det gäller det aktuella rådsmötet den 29 juni vill jag börja med att informera och samråda om dagordningspunkt 3, Den europeiska planeringsterminen 2026.

Dagordningspunkt 3 a är en informationspunkt. Här förväntas kommissionen presentera sitt vårpaket för 2026, som publicerades den 3 juni.

Vårpaketet innehåller i likhet med tidigare år bland annat förslag till landsspecifika rekommendationer, landrapporter och förslag om att revidera sysselsättningsriktlinjerna.

Rekommendationerna baseras bland annat på kommissionens bedömning av medlemsstaternas lägesrapporter, som lämnades in i april 2026. Kommissionens landrapporter, som publicerades samtidigt som rekommendationerna, utgör också ett analytiskt underlag här.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi rör oss vidare till dagordningspunkt 3 b, Bedömning av 2026 års landsspecifika rekommendationer och av genomförandet av 2025 års landsspecifika rekommendationer: yttrande från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd.

Anf. 41 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

Dagordningspunkt 3 b innehåller en årligt återkommande punkt. Epsco väntas där godkänna ett gemensamt yttrande från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd. Yttrandet

innehåller en sammanfattning av kommittéernas granskningar av medlemsstaternas nationella åtgärder på det sysselsättnings- och socialpolitiska området i syfte att följa upp förra årets landsspecifika rekommendationer samt vissa övergripande noteringar avseende årets rekommendationer och process.

Regeringen avser att ställa sig bakom ett godkännande av yttrandet från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd.

Anf. 42 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 3 c, Bidrag till de sysselsättnings- och socialpolitiska aspekterna i de landsspecifika rekommendationerna: rekommendationer om varje medlemsstats ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik.

Anf. 43 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

Dagordningspunkt 3 c utgör en beslutspunkt. Här förväntas Epscorådet godkänna de sysselsättnings- och socialpolitiska delarna av de landsspecifika rekommendationerna för 2026.

Regeringen stöder att de landsspecifika rekommendationerna lämnas till medlemsstaterna. Det är sedan upp till varje medlemsstat att välja hur man förhåller sig till rekommendationerna. Regeringen avser att ställa sig bakom ett godkännande av de sysselsättnings- och socialpolitiska delarna i de landsspecifika rekommendationerna.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 4, Sysselsättningskommitténs huvudbudskap om könsrelaterade aspekter av arbetskvalitet.

Anf. 45 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

Dagordningspunkt 4 handlar om sysselsättningskommitténs huvudbudskap om jämställdhetsrelaterade aspekter av kvalitetsjobb. Formellt sett står det här på dagordningen som en informationspunkt och ett åsiktsutbyte, men i praktiken är det bara en ren informationspunkt. Det är en formalitet att frågan står som åsiktsutbyte för att EMCO-ordföranden ska kunna presentera huvudbudskapen. Inga medlemsstater förväntas ta ordet.

Sysselsättningskommittén genomför årligen temadiskussioner tillsammans med arbetsmarknadens parter, det vill säga trepartsdialog. Under våren hölls ett möte med fokus på jämställdhetsrelaterade aspekter av kvalitetsjobb. Sysselsättningskommittén har tagit fram huvudbudskap från mötet. I budskapen konstateras bland annat att kvinnors situation och villkor på arbetsmarknaden kräver samordnade åtgärder inom flera politikområden.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar så mycket för informationen.

Anf. 47 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

Dagordningspunkt 6 är en beslutspunkt. Rådet väntas godkänna slutsatser om förebyggande och bekämpning av nätvåld mot flickor.

Det cypriotiska ordförandeskapet presenterade den 26 februari ett utkast till rådsslutsatser. Utkastet syftar till att förbättra de förebyggande insatserna mot nätvåld som är riktat mot framför allt flickor.

Vidare syftar utkastet till att höja kompetensen för vissa yrkesgrupper som kan komma i kontakt med barn som utsätts för nätvåld. Utkastet syftar vidare till förbättringar av statistiken på området samt till att investera i evidensbaserad forskning i digitala dimensioner av våld.

Regeringen välkomnar rådsslutsatsernas tema och avser att ställa sig bakom ett godkännande av utkastet till rådsslutsatser.

Anf. 48 SERKAN KÖSE (S):

Ordförande! Tack, statssekreteraren, för dragningen!

Vi socialdemokrater stöder inriktningen i rådsslutsatserna. Nätvåld mot flickor är en allvarlig jämställdhetsfråga. Det är en viktig trygghetsfråga och en demokratifråga. Det handlar om flickors frihet, säkerhet och möjlighet att delta i samhället utan hot, hat, sexuella kränkningar, bildspridning eller digital kontroll.

Frågan har varit uppe i arbetsmarknadsutskottet. Den 24 mars anmälde vi socialdemokrater tillsammans med Vänsterpartiet en avvikande ståndpunkt och lyfte bland annat upp Pekingplattformens betydelse i arbetet mot cybervåld, som vi anser är grundläggande. Det borde framgå tydligare.

I det underlag som EU-nämnden nu har fått tar man i rådsslutsatserna avstamp i Pekingplattformen. Det tycker jag är positivt, och det ligger i linje med det som vi från Socialdemokraterna och Vänsterpartiet lyfte fram i utskottet. Jag vill bara understryka att vi välkomnar att det vi tidigare lyfte fram har fångats upp i rådsslutsatserna. Vi anser att det är ett steg i rätt riktning.

Vi förutsätter att regeringen även i det fortsatta arbetet tydligt lyfter arbetet mot nätvåld och cybervåld mot flickor som en del av det bredare jämställdhetsarbetet med Pekingplattformen som en viktig utgångspunkt.

Anf. 49 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

Vi kommer självklart att göra det. Området nätvåld mot flickor är väldigt viktigt att jobba med inom jämställdhetspolitiken. Det blir uppenbart när man ser statistiken för hur mycket unga flickor och tjejer blir utsatta för det här i dag. Politiken måste verkligen flytta fram sina positioner inom detta område och göra det inom ramen för det kommissionsbaserade arbetet.

Anf. 50 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V):

Ordförande! Jag behöver inte säga så mycket mer än att instämma i det som Serkan Köse sa. Vänsterpartiet är nöjt med hur rådsslutsatserna ser ut.

2025/26:48
26 juni

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade
ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 10, Övriga frågor.

Anf. 52 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL:

Jag tänkte inte gå in närmare i detalj på något under denna
dagordningspunkt. Om ingen har några frågor tackar jag för
uppmärksamheten.

Anf. 53 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar så mycket för informationen.

Med det önskar vi statssekreteraren med medarbetare lycka till på rådet
och trevlig helg när det blir dags. Glad sommar!

Innehållsförteckning

2025/26:48

26 juni

§ 1 Sysselsättningsfrågor, socialpolitiska frågor, hälso- och

sjukvårdsfrågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Statssekreterare JOHAN HÖIJ	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Statssekreterare JOHAN HÖIJ	1
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Statssekreterare JOHAN HÖIJ	2
Anf. 7 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V)	3
Anf. 8 ANNA VIKSTRÖM (S)	4
Anf. 9 MATILDA ERNKRANS (S)	5
Anf. 10 REBECKA LE MOINE (MP)	5
Anf. 11 Statssekreterare JOHAN HÖIJ	6
Anf. 12 ANNA VIKSTRÖM (S)	7
Anf. 13 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V)	7
Anf. 14 REBECKA LE MOINE (MP)	7
Anf. 15 MATILDA ERNKRANS (S)	7
Anf. 16 Statssekreterare JOHAN HÖIJ	8
Anf. 17 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 18 Statssekreterare JOHAN HÖIJ	8
Anf. 19 ORDFÖRANDEN	8

§ 2 Sysselsättningsfrågor, socialpolitiska frågor, hälso- och

sjukvårdsfrågor samt konsumentfrågor	9
Anf. 20 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 21 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON	9
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 23 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON	9
Anf. 24 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V)	10
Anf. 25 KADIR KASIRGA (S)	10
Anf. 26 REBECKA LE MOINE (MP)	10
Anf. 27 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON	11
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 29 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON	11
Anf. 30 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V)	12
Anf. 31 MATILDA ERNKRANS (S)	12
Anf. 32 Statssekreterare JOHAN DAVIDSON	13
Anf. 33 MATILDA ERNKRANS (S)	14
Anf. 34 ILONA SZATMÁRI WALDAU (V)	14
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	14

§ 3 Sysselsättningsfrågor, socialpolitiska frågor, hälso- och

sjukvårdsfrågor samt konsumentfrågor	15
Anf. 36 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 37 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	15
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 39 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	15
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 41 Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	15
Anf. 42 ORDFÖRANDEN	16

2025/26:48
26 juni

Anf. 43	Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	16
Anf. 44	ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 45	Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	16
Anf. 46	ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 47	Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	17
Anf. 48	SERKAN KÖSE (S).....	17
Anf. 49	Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	17
Anf. 50	ILONA SZATMÁRI WALDAU (V).....	17
Anf. 51	ORDFÖRANDEN.....	17
Anf. 52	Statssekreterare KATARINA LUNDAHL	18
Anf. 53	ORDFÖRANDEN.....	18